

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 231.196 van 12 mei 2015
in de zaak A. 209.939/IX-8168**

In zake : Philip VANHAMEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Luc Savelkoul
kantoor houdend te 3583 Paal
Paalsesteenweg 133
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten David D'Hooghe en Filip Lahaye
kantoor houdend te 1000 Brussel
Loksumstraat 25
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

Marc DREESSEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Aube Wirtgen en Heleen Vandermeersch
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 26 augustus 2013, strekt tot de nietigverklaring van het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt en van het besluit van de minister van Justitie van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van Marc Dreessen in Hasselt wordt gevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 228.551 van 29 september 2014 is het beroep verworpen voor zover het gericht is tegen het koninklijk besluit van 17 juni 2013 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt, is het besluit van de minister van Justitie van 11 juli 2013 waarbij het kantoor van Marc Dreessen in Hasselt wordt gevestigd vernietigd en is het debat heropend, voor zover het beroep thans geacht wordt te zijn gericht tegen het koninklijk besluit van 25 april 2014 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Limburg.

Auditeur Melissa Celis heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partij, de verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 4 mei 2015.

Kamervoorzitter Geert Van Haegendoren heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij, advocaat Bert Vandenreyt, die *loco* advocaat Luc Savelkoul verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Jannick Poets, die *loco* advocaat David D'Hooghe verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Aube Wirtgen, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur Melissa Celis heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Juridisch kader en feiten

3.1. Artikel 9 van de wet van 7 januari 2014 ‘tot wijziging van het statuut van de gerechtsdeurwaarders’ luidt:

“De artikelen 509, 510 en 512 van het Gerechtelijk Wetboek zoals ze van kracht waren op het ogenblik van de inwerkingtreding van deze wet, blijven van toepassing op de op dat ogenblik lopende benoemingsprocedures.”

Deze wet is in werking getreden op 1 februari 2014.

3.2. De te volgen procedure bij de bestreden benoeming van een gerechtsdeurwaarder is bijgevolg – ook voor het thans tot voorwerp van het beroep te rekenen koninklijk besluit van 25 april 2014 – geregeld in artikel 512 van het Gerechtelijk Wetboek, zoals het vóór 1 februari 2014 luidde:

“§ 1. De kandidaat voor een ambt van gerechtsdeurwaarder richt zijn aanvraag bij een ter post aangetekende brief tot de Minister van Justitie en tot de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders en zendt eveneens aangetekend een afschrift ervan samen met zijn dossier, bevattende de documenten die staven dat hij voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel 510, aan de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer waar hij solliciteert.

De voormelde kandidaturen moeten op straffe van verval worden ingediend binnen een termijn van één maand na de bekendmaking van de vacature in het Belgisch Staatsblad.

De bekendmaking kan geschieden op zijn vroegst zes maanden voor het ontstaan van de vacature.

Geen benoeming kan geschieden dan nadat de termijn bepaald in het tweede lid is verlopen.

§ 2. De Minister van Justitie wint het met redenen omkleed advies van de procureur-generaal, van de procureur des Konings en van de raad van de arrondissementskamer in over de verdiensten en de bekwaamheid van de kandidaten.

Na ontvangst van de aanvraag om advies zendt de syndicus-voorzitter van de raad van de arrondissementskamer een afschrift van de aanvraag over aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders.

§ 3. De kandidaat wordt in kennis gesteld van de adviezen. Hij beschikt over een termijn van 10 dagen om zijn opmerkingen aan de om advies gevraagde instanties voor te leggen en te vragen gehoord te worden, in voorkomend geval bijgestaan door een raadsman van zijn keuze.

Het definitieve advies van de raad van de arrondissementskamer wordt aan de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders overgezonden.

De definitieve adviezen worden aan de Minister van Justitie medegedeeld, door respectievelijk de procureur-generaal, de procureur des Konings en de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders, of door hun gemachtigde vertegenwoordiger, binnen een termijn van 40 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van de aanvraag om advies, of indien de betrokkene gebruik heeft gemaakt van de in § 3, eerste lid, bedoelde mogelijkheid, binnen een termijn van 30 dagen te rekenen van de datum van ontvangst van zijn opmerkingen of van de datum waarop hij door de om advies verzochte overheid werd gehoord.

Terzelfder tijd zendt de voorzitter van de Nationale Kamer van de gerechtsdeurwaarders het door de syndicus-voorzitter samengestelde dossier van de kandidaat over aan de Minister van Justitie.

§ 4. Nadat de Minister van Justitie de definitieve adviezen en het dossier heeft ontvangen, draagt hij een kandidaat ter benoeming voor aan de Koning.

§ 5. De Koning bepaalt de procedure en de regels voor de voortzetting van het deurwaarderskantoor in geval van ontslag, overlijden, schorsing of afzetting.”

3.3. Het Gerechtelijk Wetboek schrijft geen nadere regels voor over de inhoud van het advies dat door de raad van de arrondissementskamer moet worden uitgebracht of over de werkwijze van de FOD Justitie en de minister van Justitie bij de voordracht van een kandidaat.

Met omzendbrief nr. 196 van 8 mei 2012 ‘Adviesprocedure bij de benoeming van gerechtsdeurwaarders’ (hierna: omzendbrief nr. 196) is gepoogd de adviesverlening te stroomlijnen en een betere vergelijking van de titels en verdiensten van de kandidaten mogelijk te maken. Deze omzendbrief, waarover de minister stelt dat het om een loutere beleidslijn in de totstandkoming van de benoemingsbesluiten gaat, is in de voorliggende zaak toegepast.

3.4. Omzendbrief nr. 196 beveelt aan dat de benoeming van gerechtsdeurwaarders verloopt volgens de hierna beschreven procedure:

- 1) De kandidaten maken bij hun kandidaatstelling gebruik van een standaard cv, waarbij adviezen van de vroegere en huidige werkgevers omtrent de bekwaamheid en de vaardigheden van de kandidaat gevoegd kunnen worden. Deze adviezen worden uitgebracht op standaardformulieren ‘gemotiveerd advies’. De kandidaat bezorgt zijn kandidatuur met de erbij behorende documenten aan de syndicus-voorzitter van de raad van de bevoegde arrondissementskamer.
- 2) Er wordt aanbevolen dat de raad van de arrondissementskamer de kandidaat vervolgens uitnodigt voor een persoonlijk gesprek. Op basis van dit gesprek, het standaard cv en de formulieren ‘gemotiveerd advies’ dient de raad van de arrondissementskamer dan op een standaardformulier een ‘globaal advies’ uit te brengen. In dit ‘globaal advies’ moet een conclusie omtrent de ‘bekwaamheid’ van de kandidaat worden geformuleerd die minstens de volgende elementen dient te bevatten: ‘beroepsbekwaamheid en ervaring op het terrein’, ‘kennis van de procedures, regels, ...’ en ‘kwaliteit van het werk en ingesteldheid’. Daarnaast moet het ‘globaal advies’ ook een conclusie over de ‘vaardigheden’ van de kandidaat bevatten, waarin minstens de volgende elementen aan bod komen: ‘sociale vaardigheden’, ‘organisatie en efficiëntie’, ‘leidinggeven en coaching’ en ‘aanpassing aan moderne technologieën’. De ‘bekwaamheid’ van de kandidaat wordt gequoteerd op 25 punten, diens ‘vaardigheden’ op 10 punten.
- 3) Formuleert de kandidaat geen opmerkingen op dit advies, dan wordt het aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders toegezonden. Indien de kandidaat wel opmerkingen doet gelden kan hij nogmaals worden gehoord, waarna de raad van de arrondissementskamer een definitief ‘globaal advies’ uitbrengt en dit bezorgt aan de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders. Het dossier wordt daarna door de voorzitter van de nationale kamer van gerechtsdeurwaarders aan de FOD Justitie toegezonden.
- 4) Uitgaande van het dossier, waaraan ook de adviezen van de procureur-generaal en van de procureur des Konings zijn toegevoegd, geeft de FOD Justitie een algemene quoterings per kandidaat, die de grondslag vormt voor een rangschikking van de kandidaten. Voor deze quoterings houdt de FOD Justitie enerzijds rekening met de ‘anciënniteit/beroepservaring’ van de kandidaat. Dit onderdeel staat op 35 punten, die verdiend kunnen worden volgens drie criteria: ‘globale ervaring’

(20 punten), ‘ervaring in het arrondissement’ (8 punten) en ‘plaatsvervangingen’ (7 punten). Anderzijds wordt rekening gehouden met de ‘bekwaamheid en vaardigheden’ van de kandidaat zoals deze werden beoordeeld in het ‘globaal advies’ van de raad van de arrondissementskamer dat eveneens op 35 punten is gequoteerd.

Bij gelijke puntenscores wordt vervolgens en zo nodig rekening gehouden met ‘andere elementen binnen het ambt en elementen en activiteiten gerelateerd aan het ambt’. Het gaat om de volgende elementen: ‘actief in beroepsvereniging’, ‘academische kennis en activiteiten / publicaties, voordrachten en uiteenzettingen’, ‘gevolgde nuttige opleidingen’ en ‘andere nuttige ervaring’.

5) Volgens de rangschikking die door de FOD Justitie is opgesteld, de adviezen en de elementen uit het dossier draagt de minister van Justitie een kandidaat voor benoeming voor.

6) De benoeming gebeurt uiteindelijk door de Koning.

4.1. In het Belgisch Staatsblad van 1 juni 2012 worden vier vacante betrekkingen bekendgemaakt voor het ambt van gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Hasselt. Het gaat om twee vacante standplaatsen in Hasselt, één vacante standplaats in Houthalen-Helchteren en één vacante standplaats in Lommel.

4.2. Zowel verzoeker als de tussenkomende partij kandideren voor de vier vacante plaatsen.

4.3. Met toepassing van artikel 512, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek verlenen de procureur-generaal, de procureur des Konings en de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders de door de minister van Justitie over de kandidaten gevraagde adviezen.

4.4. Bij koninklijk besluit van 17 juni 2013, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 28 juni 2013, wordt de tussenkomende partij benoemd tot gerechtsdeurwaarder (hierna: het koninklijk besluit van 17 juni 2013). Er

wordt bepaald dat zij haar ambt zal uitoefenen in het gerechtelijk arrondissement Hasselt en er moet verblijven.

Met een ministerieel besluit van 11 juli 2013 wordt het kantoor van de tussenkomende partij gevestigd te Hasselt.

4.5. Verzoeker stelt op 26 augustus 2013 tegen deze besluiten het thans voorliggende beroep in.

In zijn verslag over het beroep adviseert de auditeur-verslaggever om de bestreden besluiten te vernietigen wegens schending van de adviesprocedure vervat in artikel 512, §§ 2 en 3, van het Gerechtelijk Wetboek doordat verzoeker niet de kans heeft gekregen om op nuttige wijze zijn opmerkingen te formuleren bij het door de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van Hasselt verleende advies.

4.6. Nadat zij van dit verslag in kennis werd gesteld, beslist de verwerende partij bij koninklijk besluit van 31 maart 2014, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 6 mei 2014, om het koninklijk besluit van 17 juni 2013 houdende benoeming van de tussenkomende partij in te trekken.

Tegelijk beslist de verwerende partij om de benoemingsprocedure deels over te doen en de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders te Hasselt om nieuwe adviezen te vragen omtrent de bekwaamheid en vaardigheden van een aantal van de kandidaat-gerechtsdeurwaarders.

4.7. Op 2 april 2014 brengt de raad van de arrondissementskamer van gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Hasselt (hierna: de raad van de arrondissementskamer) over de tussenkomende partij een ‘globaal advies’ uit, waarin aan deze partij de maximumscore van 35/35 wordt toegekend.

4.8. Eveneens op 2 april 2014 brengt de raad van de arrondissementskamer over verzoeker een ‘globaal advies’ uit. Verzoeker krijgt voor het criterium ‘bekwaamheid’ 24/25 en voor het criterium ‘vaardigheden’ 10/10, hetgeen resulteert in een eindquotering van 34/35.

Verzoeker deelt op 11 april 2014 zijn opmerkingen mee omtrent dit ‘globaal advies’ en vraagt om gehoord te worden.

Na verzoeker op 16 april 2014 te hebben gehoord, beslist de raad van de arrondissementskamer op diezelfde dag om de oorspronkelijk toegekende eindquotering van 34/35 te bevestigen.

4.9. Bij koninklijk besluit van 25 april 2014, bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 8 mei 2014, wordt de tussenkomende partij opnieuw benoemd tot gerechtsdeurwaarder (hierna: het koninklijk besluit van 25 april 2014). Er wordt bepaald dat zij haar ambt zal uitoefenen in het gerechtelijk arrondissement Limburg en er moet verblijven.

IV. Tussenarrest

5. Bij arrest nr. 228.551 van 29 september 2014 heeft de Raad van State vastgesteld dat het beroep tegen het koninklijk besluit van 17 juni 2013 geacht kan worden te zijn gericht tegen de vervangende beslissing, namelijk het koninklijk besluit van 25 april 2014. Daarbij overwoog de Raad:

“Om ontvankelijk te zijn is dan wel vereist dat minstens één van de oorspronkelijk aangevoerde middelen, ook betrokken kan worden op de vervangende beslissing, zijnde het koninklijk besluit van 25 april 2014.

Uit een eerste onderzoek van de middelen blijkt dat zulks voorshands niet mag worden uitgesloten.

Er is dan ook reden om het auditoraat ermee te gelasten de zaak opnieuw te onderzoeken in de mate waarin het voorwerp van het beroep thans het koninklijk besluit van 25 april 2014 houdende benoeming van de tussenkomende partij tot gerechtsdeurwaarder is.”

V. Onderzoek van het eerste middel

Standpunt van de partijen

6.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 510, 512 en 555^{quater} van het Gerechtelijk Wetboek, van de zorgvuldigheidsplicht en van de hoorplicht.

6.2. In het inleidend verzoekschrift neemt verzoeker op de korrel dat de minister van Justitie een bijkomende nota heeft opgevraagd omdat in de adviezen van de raad van de arrondissementskamer iedere motivering ontbrak, dat die nota uitgaat van de syndicus, dat de raad van de arrondissementskamer er niet van op de hoogte werd gesteld net zomin als de kandidaten en dat hij niet de gelegenheid kreeg om er opmerkingen over te formuleren en door de raad van de arrondissementskamer te worden gehoord.

6.3. In de laatste memorie na het aanvullend auditoraatsverslag be-
toogt verzoeker dat uit het benoemingsbesluit van 25 april 2014 blijkt dat bij het hernemen van de procedure opnieuw een bijkomende nota werd opgevraagd, dat die nota niet bij het benoemingsbesluit is opgenomen en dat hij er niet van in kennis is gesteld en er geen opmerkingen over kon formuleren.

Voor zover deze verwijzing in het thans bestreden besluit het resultaat zou zijn van achteloos knip- en plakwerk, dan nog wijst dit op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel, aldus verzoeker.

Bovendien zijn de nieuwe globale adviezen “een lege doos”: ze bevatten geen concrete, op de individuele kandidaten toegespitste inhoudelijke argumenten omtrent de beoordeling van de vaardigheden en bekwaamheden van de kandidaten. Verzoeker bekritiseert de door de raad van de arrondissementskamer gevolgde ‘negatieve’ methodiek, om enkel punten af te trekken bij negatieve opmerkingen.

6.4. Ten slotte betoogt verzoeker in zijn laatste memorie dat het over hem op 16 april 2014 verleende definitief advies, dat slechts door drie van de vijf leden is ondertekend, erop wijst dat het vereiste quorum niet was bereikt, zodat het niet in een wettige samenstelling van de raad van de arrondissementskamer is genomen.

7. De verwerende partij verwijst in haar laatste memorie naar het auditoraatsverslag en naar haar memorie van antwoord. Op de *sub* 6.4 vermelde kritiek, die verzoeker voor het eerst in zijn laatste memorie heeft aangebracht, gaat de verwerende partij bijgevolg niet in.

8. In haar laatste memorie repliceert de tussenkomende partij nog dat de wettigheidskritiek met betrekking tot het quorum geen onderdeel is van het eerste middel zoals het in het inleidend verzoekschrift werd ontwikkeld en dat ze niet ontvankelijk is.

Ondergeschikt blijkt volgens de tussenkomende partij dat verzoeker in zijn procedurestukken heeft gewezen op mogelijke belangenconflicten van twee leden van de raad van de arrondissementskamer. Deze raad heeft ervoor gezorgd dat iedere beweerde schijn van partijdigheid wordt vermeden. Volgens de tussenkomende partij is het weinig consistent van verzoeker om thans een argument af te leiden uit de rechtsgeldige samenstelling van de raad van de arrondissementskamer.

Voorts mogen volgens de tussenkomende partij leden die zichzelf wraken – *in casu* de syndicus – niet in aanmerking worden genomen om het quorum vast te stellen. In het andere geval zou het voor de raad onmogelijk zijn om te adviseren van zodra twee leden zich dienen te wraken. Aan het quorum is volgens de tussenkomende partij voldaan.

Ten slotte leidt de tussenkomende partij uit het oude artikel 547 van het Gerechtelijk Wetboek af dat voor adviezen geen quorumregel geldt.

Beoordeling

9.1. Verzoeker leidt het bestaan van alweer een bijkomende nota af uit de volgende passage van het benoemingsbesluit:

“Overwegende dat op basis van de door de arrondissementskamer uitgebrachte adviezen evenwel is gebleken dat daarin iedere motivering voor de toegekende beoordeling ontbrak; dat dienvolgens aan de raad van de arrondissementskamer een bijkomende motiverende nota werd gevraagd; dat deze toelichtende motivering voor de aan de kandidaten toegekende scores door de raad van de arrondissementskamer werd overgemaakt aan de Minister van Justitie.”

In het licht van het concrete verloop van de benoemingsprocedure en de plaats van deze overweging in de gehele considerans van het benoemingsbesluit kan deze overweging niet anders worden begrepen dan als een verwijzing naar de nieuwe adviezen van de raad van de arrondissementskamer van 2 en 16 april 2014, waarom de minister van Justitie heeft verzocht nadat zij had vastgesteld dat aan de oorspronkelijke adviesverlening motiveringsgebreken kleefden, reden waarom de procedure is hernomen.

Het uitgangspunt van verzoeker, dat vervolgens opnieuw om een aanvullende nota is gevraagd, mist feitelijke grondslag.

Zo verzoeker de aangehaalde formulering verwarrend vindt, dan vergist hij zich om hierin een onregelmatigheid te bespeuren die de rechtsgeldigheid van het besluit zou aantasten. Overigens gaat die kritiek de oorspronkelijke draagwijdte van het eerste middel te buiten. Dat is ook het geval voor wat de inhoudelijke kritiek op het nieuwe globaal advies betreft.

9.2. Het middel wordt in die mate verworpen.

10.1. Ten slotte blijkt verzoeker thans wel de gelegenheid te hebben gekregen om op 16 april 2014 zijn opmerkingen aan de raad van de arrondissementskamer voor te leggen.

In dat verband rijst evenwel de vraag of door de raad van de arrondissementskamer het voorgeschreven quorum is gerespecteerd om het resultaat van dit horen op regelmatige wijze in een rechtsgeldig finaal advies te gieten.

Het quorum dat vereist is, wil een collegiaal orgaan rechtsgeldig kunnen beraadslagen en besluiten, speelt een wezenlijke rol in de totstandkoming van de beslissingen die dat orgaan neemt en is een substantiële vormvereiste. Het niet voldoen aan het quorumvereiste of de onregelmatige samenstelling van het orgaan maakt dat de beslissingen ervan door een onwettigheid zijn aangetast.

10.2. Die vraag raakt de openbare orde, ze mag door verzoeker dan ook nog in zijn laatste memorie worden aangevoerd en ze moet door de Raad van State desnoods ambtshalve worden onderzocht.

De uitbreiding van het eerste middel is ontvankelijk; de exceptie van de tussenkommende partij wordt verworpen.

11.1. Artikel 553, § 5, tweede lid, van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de raad van de arrondissementskamer “slechts op geldige wijze [kan] beslissen wanneer ten minste twee derden van zijn leden aan de stemming deelnemen”.

11.2. Het globaal advies over de tussenkommende partij van 2 april 2014, bijlage bij het benoemingsbesluit, is door vijf leden en dus door de voltallige raad van de arrondissementskamer ondertekend.

Het globaal advies over verzoeker van 2 april 2014 is ondertekend door vier van de vijf leden van de raad van de arrondissementskamer, zodat het quorum is bereikt. De ontbrekende handtekening is die van syndicus L.D. en hierover wordt in het definitief advies van 16 april 2014 de volgende uitleg gegeven:

“Wat de niet-ondertekening van het initieel globaal advies door de [syndicus] betreft, verduidelijkt de raad dat de [syndicus] zich heeft gewraakt en aldus niet deelnam aan de beoordeling/advies voor de kandidaat. Derhalve nam de [syndicus] evenmin deel aan de hoorzitting met de kandidaat op 16 april 2014 en de daaropvolgende vergadering van de raad waarbij definitief advies wordt verleend.

De [syndicus] is van oordeel dat zijn betrokkenheid bij de adviesverlening ten aanzien van de kandidaat door de betrokkene mogelijks als grond zou worden ingeroepen om het objectief en onpartijdig karakter van het advies in twijfel te trekken. In het verleden heeft de kandidaat naar aanleiding van een incident tussen betrokkene en de zoon van de [syndicus] een houding ten aanzien van de [syndicus] ingenomen die getuigt van een verregaande animositeit en een ernstig gebrek aan vertrouwen en respect.”

Het definitief advies over verzoeker is ondertekend door de verslaggever, de penningmeester en de secretaris.

M.S., het vijfde lid van de raad van de arrondissementskamer, zo is genotuleerd, “heeft zich verontschuldigd wegens een Algemene Vergadering op de Nationale Kamer te Brussel”.

De Raad van State valt verzoeker bij, dat de beslissing van de syndicus om zich te onthouden niet betekent dat het quorum mag worden bijgesteld alsof de syndicus geen lid van de raad van de arrondissementskamer meer zou zijn en die raad dus geen vijf, maar vier leden zou tellen. De afwezigheid van een raadslid om welke reden ook, wijzigt niet de wettelijke samenstelling van dit orgaan, die bepaald is op vijf leden, noch het vereiste quorum.

De tussenkomende partij brengt in haar laatste memorie hiertegen in, dat geen geldige beraadslaging meer mogelijk zou zijn van zodra twee leden zich onthouden of gewraakt zouden worden. Dit is evenwel een hypothese waaraan voor deze zaak geen aandacht moet worden gegeven: het vierde raadslid was louter verhinderd wegens andere ambtsverplichtingen zodat het volstond om de hoorzitting en de beraadslaging uit te stellen. Uit geen enkel stuk blijkt dat verzoeker om de wraking van dit lid heeft verzocht. Dat er mogelijk een reden was voor dit raadslid om zich ook te onthouden staat nergens formeel te lezen in een stuk van de raad. Bezwaarlijk kan de Raad van State rekening houden met

een opwerping van verzoeker in een procedurestuk dat er een probleem is met twee raadsleden, die verzoeker zelfs niet bij naam noemt, waarover hij niets concretiseert of onderbouwt en dat hij niet aan de raad van de arrondissementskamer heeft voorgelegd.

Wat zich bijgevolg met betrekking tot raadslid M.S. vooralsnog aandient als een louter praktisch ongemak – “verontschuldigd wegens een Algemene Vergadering op de Nationale Kamer te Brussel” – biedt geen vrijgeleide om de wettelijk opgelegde organisatieregels, die een substantieel vormvereiste zijn, te miskennen. Het zij herhaald dat in de voorliggende zaak er geen dwingende reden was om aan de quorumeis voorbij te zien.

De tussenkomende partij put in haar laatste memorie ook vergeefs een argument uit het oude artikel 547 van het Gerechtelijk Wetboek: daargelaten of haar lezing van dat artikel juist is, moet immers worden vastgesteld dat het bedoelde artikel met ingang van 1 februari 2014 is vervangen.

11.3. De niet-rechtsgeldige samenstelling van de raad van de arrondissementskamer, zonder dat een overmachtsituatie in voorkomend geval een afwijking van het vereiste quorum had kunnen verantwoorden, vitieert het over verzoeker uitgebrachte advies, dat evenmin als rechtsgeldig kan worden beschouwd.

12. Het besproken middelonderdeel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het koninklijk besluit van 25 april 2014 waarbij Marc Dreessen wordt benoemd tot gerechtsdeurwaarder in het gerechtelijk arrondissement Limburg.

2. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 mei 2015, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Geert Van Haegendoren,	kamervoorzitter,
Bruno Seutin,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Geert Van Haegendoren